

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/114/2020
Identifikačné číslo spisu:	6917209958
Dátum vydania rozhodnutia:	15.12.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:6917209958.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu T. N., bývajúceho vo T., Z. XX, zastúpeného Občianskym združením, Centrum právnej pomoci Bratislava, so sídlom v Bratislave, Silvánska 459/11, proti žalovanej PROFI CREDIT, Slovakia, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, v mene a na účet ktorej koná advokátka a konateľka JUDr. Andrea Cviková, o určenie neplatnosti právnych úkonov a o bezdôvodné obohatenie, vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 16Csp/187/2017, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. júna 2020 sp. zn. 17Co/159/2019, takto

rozhodol:

Dovolenie o d m i e t a.

Žalovanej priznáva náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Rimavská Sobota rozsudkom zo 17. apríla 2019 č. k. 16Csp/187/2017 zamietol žalobu v časti určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, v časti určenia neplatnosti úverovej zmluvy, v časti určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov, v časti o zaplatenie finančného zadost'učinenia vo výške 300 €. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 30 €, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti týkajúcej sa úrokov z omeškania žalobu zamietol. Žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60 %.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo 17. júna 2020 sp. zn. 17Co/159/2019 rozsudok súdu prvej inštancie v piatom výroku, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 30 € do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, potvrdil (I.). Rozsudok súdu prvej inštancie v siedmom výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania (II.) zmenil tak, že 1. žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy prvoinštančného konania o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy v rozsahu 100 %, 2. žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy prvoinštančného konania o určenie neplatnosti úverovej zmluvy v rozsahu 100 %, 3. žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy prvoinštančného konania o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov v rozsahu 100 %, 4. žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy prvoinštančného konania o zaplatenie finančného

zadosťučinenia vo výške 300 € v rozsahu 100 %, 5. žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy prvoinštančného konania o zaplatenie sumy 30 € s príslušenstvom - úrokom z omeškania v rozsahu 100 %. Žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % (III.). V odôvodnení uviedol, že proti druhému až štvrtému výroku rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby v časti určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, v časti určenia neplatnosti úverovej zmluvy, v časti určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov, v časti o zaplatenie finančného zadosťučinenia vo výške 300 € a proti závislému siedmemu výroku o nároku na náhradu trov konania podal žalobca 13. mája 2019 odvolanie v elektronickej podobe bez autorizácie (cestou e-mailu). Odvolanie, ktoré je podaním vo veci samej (§ 123 ods. 2 CSP) nedoplnil v desaťdňovej lehote v listinnej podobe, ani v elektronickej podobe, preto naň odvolací súd neprihliadol v zmysle § 125 ods. 2 CSP, podľa ktorého podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu, ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Proti piatemu výroku rozsudku súdu prvej inštancie o povinnosti zaplatiť sumu 30 € a proti závislému siedmemu výroku o nároku na náhradu trov konania podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Odvolací súd dospel k názoru, že piaty výrok rozsudku súdu prvej inštancie je vecne správny a odvolací súd sa stotožnil aj s odôvodnením rozhodnutia v tejto časti, na ktoré v podrobnostiach poukázal. Zmena výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania súvisí s nesprávnou formulovaným výrokom, v ktorom absentujú údaje o povinnosti na plnenie a v akej výške má byť náhrada trov konania zaplatená. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalobca, a to v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ CSP s poukazom na § 432 ods. 1 CSP, keď bol toho názoru, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Mal za to, že v konaní pred krajským súdom ako súdom druhého stupňa došlo k vade uvedenej v § 420 písm. f/ CSP. V ďalšom poukázal na to, že podal v zákonnej lehote odvolanie, keď sa domáhal žalobou o určenie neplatnosti uvedených právnych úkonov a ak súd konštatoval, že nedošlo k uzavretiu zmluvy o úvere, mal to dať do výroku a určiť zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu za neplatnú. Výsporiadal sa s náležitosťami zmluvy, v ktorých je zmluva neplatná, citoval príslušné zákonné ustanovenia. Namietal, že krajský súd nenariadil pojednávanie, vydal rozsudok vychádzajúc z nesprávneho posúdenia žalobného návrhu a nevykonal dôkazy potrebné na spravodlivý súdny proces a dokonca klame a zavádza z uvedených dôvodov. Podľa jeho názoru súdy nižšej inštancie porušili jeho základné právo na spravodlivý súdny proces, čo následne rozobral. Navrhoval, aby dovolací súd zrušil rozsudok súdu a vrátil vec na nové konanie a nové rozhodnutie, v ktorom vyhovie jeho žalobe o určení neplatnosti uvedených právnych úkonov, vyhovie žalobe v časti zaplatenia finančného zadosťučinenia a prizná mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaná navrhla dovolanie odmietnuť eventuálne po jeho vecnom preskúmaní zamietnuť.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) v prvom rade skúmal splnenie podmienky podľa § 429 CSP t. j., či je strana - žalobca zastúpená v dovolacom konaní v súlade so zákonom a dospel k záveru, že táto nie je splnená. V zmysle § 429 ods. 2 písm. c/ CSP totiž povinnosť podľa ods. 1 (zastúpenie advokátom v dovolacom konaní) neplatí, ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Zástupkyňa Občianskeho združenia Centrum právnej pomoci Bratislava - Ing. G. C. takéto vzdelanie nepreukázala. Pokiaľ ide o samotné dovolanie toto by bolo (aj keby bola splnená podmienka riadneho zastúpenia žalobcu v dovolacom konaní) procesne neprípustné z uvedených dôvodov:

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

8. Dovolanie žalobcu smeruje jednak proti neexistujúcim výrokom o určení neplatnosti právnych úkonov a o finančnom zadosťučinení v rozsahu 300 €, keď žiadal zmeniť rozhodnutie tak, aby bolo jeho žalobe v týchto častiach vyhovie napriek tomu, že žalobca síce podal odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorým v týchto častiach žalobu zamietol, ale odvolací súd naň z uvedených dôvodov neprihliadol. Ďalej proti výrokom rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov konania. Rozhodnutie odvolacieho súdu o náhrade trov konania má charakter uznesenia. Uvedené uznesenie nepredstavuje rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej, ale (iba) rozhodnutie procesné. Nejde ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, nakoľko pod takýmto pojmom treba rozumieť také rozhodnutie odvolacieho súdu, v dôsledku ktorého sa skončí samotné konanie o veci (vymedzenej v sporovom konaní žalobou) bez toho, aby došlo k jej vecnému prejednaniu na odvolacom súde (napr. uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie; uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie a konanie zastavené; uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania alebo odmietnutí podania atď.). K tomu pozri tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 6Cdo/160/2017 (prijatý ako judikát R 73/2018).

9. Žalobca, vychádzajúc z obsahu dovolania, vyvodil prípustnosť dovolania aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. Podľa § 421 ods. 2 CSP (ale) dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP.

11. Podľa § 357 písm. m/ CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

12. Z citovaných ustanovení vyplýva, že prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu o trovách konania, ktorú dovolateľ vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ CSP, je vylúčená ustanovením § 421 ods. 2 CSP (obdobne viď bod 27. uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 8. februára 2017 sp. zn. I. ÚS 56/2017).

13. Na základe uvedeného najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol podľa § 447 písm. c/, e/ CSP.

14. O trovách odvolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok